

□ ક મણસ અસમ્યક્ થાની સાથેતેની કલ□ પના જેના મટે લૈંગકિ આવેગો □ ક વચિય છે, તેસમજના મુખ□ય પ□ થવાહોને ધ્વીયાનમં લેત નથી. તેછત □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ તમટે લૈંગકિ આવેગો ણુ મ્હત વના છે. આ વધિય ખડત્ત શથીથવાળા વ□ચક□ ત્તિ ક્થત વકિલાંગ લોકો મટે કેમ મ્હત વનો છે ? □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ તમટે લૈંગકિ આવેગોના આકથ્ ષણની શું જૂથ છે, □ ક ખડત્ત શથીથવાળા મણસ ક્થત તે શું જુદુ છે ? આ પ□ થ્શ□ નોના જવાબે જૂથી છે અને જ□ચાથે તેમ્નો છે ત□ચાથે વાસ□ ત્ત્તકિતમં □ કદમ સથળા હોય છે. □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ તમટે આકથ્ ષણનો મુદ્દો મ્હત વનો નથી પણ તેમાથી મ્ળતે અનુભવ હોય શકે છે. વકિલાંગત ધ્યવત લોકો ખડત્ત શથીથ ધ્યવત લોકો ક્થત જુદી જાત્મા નથી. તેમાથી દુઃ આ લોકોનો સુમ્દાય □ ક જુદી જાત્મા અનેથી સંસ□ કૃત ધ્યવે છે અને તે□ સામજીક અપેક□ ષાથી ભેલા છે.

તે□ સામન□ય વ□ચક□ ત્તિ ક્થત ણુ જુદા છે અને ણુ ઉલ□ લેખનીય છે. □ મંથી કેટલાકની વાતેનો પાયો તેની સાથી વાતઉપર છે કે તે□ મં શાથથીક ત્ત્ત્વાવત્તો આધત નથી પણ □ ક મનવીની ભવના□ □ ક બેજા મટે અથ્મા મનવીની લાગણી પણ વાસ□ ત્તમં જ□ જાન જે અંદર છે અને કામ્વાસનાની ઇચ્છા છે. સામન□યમં વકિલાંગત, સમજની દૃષ□ ટી□ સ□ વાભવકિ થીતેનકાથત મ્હના ટૂપમં જોવાય છે.

તેછત નકાથત મ્હ અથ્મા હકાથત મ્હ નથી, તેફક□ તથે, તે□ ક સ□ થતિ છે જેમં □ ક વ□ચક□ તિ છે અને તેબેજી લગિ ક્થત અથ્મા જાતેય દથ્શ□ જા ક્થત જુદી નથી. પણ આ દુનયામં થ્દેવુ ણુ અઘૂ છે જે □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ તને ધ્વીયાનમં ન થખત ણ્નાવ□યુ છે. □ કોઇ આશ□ ચ્ચ□ય નથી કે વકિલાંગોને ઘણીવાર સંક□ ષેપમં "દુનયા મટે તેપાગલ છે." આ ભવના□ ની □ છામં □ છી પ□ થ્તકિ□ થીચા છે, જે દુનયા ત્ત્ત છે જે તને □ ક વચિતિ ં અથ્મા જુદો સમ્જે છે અને □ કલો અને દોષી ંથવે છે. આ અપંગત □ ક મણસમં નથી જે ગુસ□ સો અને હતશાની ભવના□ લાવે છે, પણ તે છત વાતવથ્શ અને આસપાસની સ□ થતિ જે લાગણીને ઉપર લાવે છે.

"હું ફક□ તઅડધે પૂથ્ષ/સ□ તી થી છુ અને હવે હું અપંગ છુ." આ □ ક અપંગ મટે આજે દુનયામં આદેશ ચ્તિ થંકન છે. મધ્વીચમ, ટીવી અને દસ□ તવેજોને ઘણીવાર આવી જાત્મા વચિથેને વગોળ□યા છે. □ ક અપંગ વ□ચક□ તિ જે લૈંગકિ પ□ થ્વૃતિમં ભગ લ□યે છે તેખ્હાત લાવ□યા નથી પણ તેમ્નો વચિય પણ આવ□યો નથી. સારુ કહી□ તે ઘણીવાર આપણે મનીચે છી□ કે લૈંગકિ સંપંધથખવાની ઇચ્છા □ કદમ્ મ્થી જાય છે અને તેની છબી □ ક વચિય ક્થવામં "જાડો" અથ્મા "બેમથ" થ્દે છે. ઘણા ંધ કાથ્ચકથ્ ત□ અને લેખકો અપંગોની સહાનુભૂતિ અને તેના અભિપ્તિ થય જે ખ્દલાઇ ગયા છે. તેછત ત□યાં હજી સુધી ઘણા લોકો જે પક□ ષપાતે છે અને તે□ વાકેફ થ્દેવુ જોઇ□ અને થ્દ વથ્ ત્ત કાટી નાખવુ જોઇ□. આપણી દુનયા લોકોથી ખ્નેલી છે. ગમેત્ત કથીને વકિલાંગી□ લોકોને "સ□ વસ□ થ"ની દૃષ□ ટીથી જોત નથી, દુનયાની "સાધથ્શ" ગુલાબી છબી મટે. આપણે તેમ્ને ખ્દલવા મટે પ□ થ્ચતિ ન કેમ ક્થત નથી અને દુનયા જે ગુલાબી છે તેખ્ધ મટે છે.

□□□□ □□□□ □□□ □□□ □□ ? □□ □□□□ □□□□ □□□ □□ ?

લૈંગકિતને સંપંધતિજુદાજુદા લૈંગકિતના પ□ થ્કાથે કદાર મ્શ□ કેલી અનુભવશે. તેની લૈંગકિ પ□ થ્વૃતિ બેજાની સથ્મામ્ણીમં વધે છે. આ વધિયની ચ્ચ□યમં ંમ્દ□ દા ઉપર આવ□યા છે. પ□ થ્કૃતિ અને શાથથીક આવડત વકિલાંગતની પ□ થ્કૃતિ□ ક મણસની વકિલાંગતને ઉલ□ લેખે છે, જેમં ગતશીલતનો ઘટાડો, દૃષ□ ટીને નુકશાન અને સાંભળવામં ત્તલીફનો સમવેશ છે. કસિ□ સા□ ને આગળ મ્શ□ કેલ ણ્નાવવા, આ શથેતેની સાથેતેના વથ્ ગમં થ્હીને વ□ચક□ તગિત□ ંખ અને શાથથીક કામ્ગીથી ખ્જાવે છે. વકિલાંગતનો બેજો ભગ □ છે કે □ કની શાથથીક આવડતકેટલાક લૈંગકિ વથ્ ત્ત્તુકમં ગુથઈ જાય છે. □ કની વકિલાંગતની પ□ થ્કૃતિઉપર આધથતિતિ□યા ઘણી ખ્ધી વશિળ વ□ચક□ તગિતઆવડતશાથથીક થીતચથે ત્ત્ત્ત લઈ જાય છે. દા.ત ઘણી વાર મનવામં આવે છે કે પૈડાવાળી ખુશી વાપથ્ત લોકો અસહાય હોય છે. કોઇ સુમ્દાય મટે આ કદાર સારુ હોય આ સમ્ય દથ્શ□યાન, ત□યાં ઘણા ંધ પૈડાવાળી ખુશીના વાપથ્નાથ છે, જે□ અસહાય નથી. વશિષિ□ ં વકિલાંગત□ ને અસહ ક્થે છે તેમા ભગો ઉપર વાતકથ્વી જે તેમ્ને ખાતી થી આપે છે કે મ્નદૃષ□ ંનિ મેટાપણ, કદાર કમુક્તને પુથી થીતેસમ્જવા દેખાશે.

જોવાની અને સાંભળવાની ન□ચુનતવાળા લોકો કદાર બેજા સાથેવાતે ક્થવા મ્શ□ કેલી અનુભવશે, ં જણાની પહેલી મ્લાકાતવખતે□ ભગ જે અસહ ક્થે છે, તેમા વધથમં લૈંગકિતની ઇચ્છા અને જૂથીચાત્મી જાણકાથી પ□ થ્સાથીતકથ્વી. □ ઘણીવાર મની લેવાય છે કે આંખોનો સંપથ્ ક સાધથ્શ થીતપહેલુ પગથીયુ છે. □ ક કાથ્ચક□ ષમ વજિતેય વ□ચક□ તની મ્લાકાતલૈંગકિ સંપંધ્નો સાથી - આંધળો અને કોઇક જોવાની ખામીવાળા વ□ચક□ તમટે આ વકિલ□ પ ઉપલખ્ ધનથી. તે આ લોકો મટે પહેલી મ્હત્તેડ તે□ કેવી થીતથે છે ? સંચથ્ના બેજા સાધ્મો જેવા કે મૈખકિ સંકેત ભષણ અને બેજી વ□ચક□ તના હાથ્મે અને કાંડાને સ□ પથ્ શ કથ્વો. ત□ચાથ પછી લૈંગકિ પ□ થ્વૃતિનો આંધ્ કદાર મ્શ□ કેલ થ્શો, જ□યા સુધી મૈખકિ સંચથ ક્થવાનુ સ□ ત્તેલે સ□ થપતિન ક્થ્તુ હોય. તેમ્ની જ થીતલોકો જે ખ્દથ છે અથ્મા સાંભળવામં નખ્ળા હોય, તેમ્ને કદાર શ્થ્આત્મં સંચથ ક્થવામં મ્શ□ કેલી□ આવશે. મેટા ભગના વ□ચક□ ત્તિ સંકેત્મી ભષા વાપથે છે, ફક□ ત□ ક સંચથ ક્થવાનુ સાધ્મ છે. કેટલાક લોકો સાંભળવાની ખામી□ સાથેહોઠથી વાચ્વામં પૂથેપૂથ નપિણ હોય છે.

તેજી છત આનો અર્થ થઈ કે મણસ જેની સાથેવાતકર છે તેણે આખા સંભવણમં તેનો સામ્નો કર્યો પડ્યો છે. આવા સંચયના ધ્વજ તો આ વચક તો ની લૈગકિ જીંદગી ઉપર કેવી થીતઅસર કરે છે. સૌથી પહેલા સંકેતની ભષા ઘણા ધ્વ જગત્તં શ્વેત સાંભળત લોકેમં જાણીતે ન હતી. સામન્યપણે જો સાંભળવાવાળો તમથે મતિ ર હોય, સંધ્યે હોય અથ્થા પથે થેમિ હોય જેને સાંભળવામં મુશ્કેલી પડતી હોય તે તે કદાર સંકેતની ભષા સમ્જશે. તે આ લોકેના સામજીક સ્થિતિમં ઝાવાની સંભવના કેટલી છે? સારે જ તેનો કોઈ અટલ જવાબ નથી. આ સંચયની બધને લીધે શૂંઆત્મી સાંભળવા વચક તો સાથેની ઠેઠકો મુશ્કેલ હોય છે અથ્થા સારુ કહી તે અશક્ય હોય છે. વજિતેય વચક તોની મ્લાકાત્મી ગોઠવણ કર્યી અથ્થા લૈગકિ પથ્થવૃતિ બેજા સાથેકર્યી જેને સાંભળવામં ઠલીક પડતી હોય અથ્થા ઠેઠથ હોય, કદાર કોઈ વાઠ તે જાનગી વાત્થવિતકર્યવાની આવડતઉપર આધર્યતવધરે આમ્તિ થતિ કરે છે. તેછત ક ઠેઠથે વચક તો ક સાંભળત વજિતેય વચક તોની મ્લાકાત્મી ગોઠવણ કરે જે સંકેતની ભષા ન વાપર્યે હોય, તે પછી સંકેતની ભષા કર્યે દુભષયિો સૌથી વધરે મૈજુદ હોવો જોઈ. ક તો થીજી વચક તોના મધ્યકથ્થે બફવાળો લૈગકિ સંધ્યથખવા વષિ વાતે કર્યી - કલ પના કર્યે! વી થીતખાજગી આ પથ્થક થયિામં વ્લદિાન રડી જાય છે અને પથીણાઠે લૈગકિ સંચયમં બધ આવે છે. આમંથી કોઈ પણ નહી, પણ થઈ શકે તેનો સંભેગ વજિતેય વચક તોની મ્લાકાત્મી ગોઠવણ કર્યી તેના સાથેદાથે સંકેતની ભષા કેવી થીતવાપર્યી તેશીખી નહી શકે અને આ વસ તુઘણીવાઠ થય છે.

ગતશીલતની નળ્ણાઈવાળા લોકે પણ વચક તો ના વવિધિસુમ્હનો પણ સમવેશ કરે છે. કેટલાક લોકે કૂબડી અથ્થા ચલણ ગાડી સ્થોસ થો કર્યવા મટે વાપરે છે. સં નાયુબ્દ ધ હાડકા અથ્થા સંયુક તપર્યસિ થતિને લીધેજીચારે બેજો કૃતિ થમિ પગ વાપરે છે, કાથ્થકે તેનો પગ કાપી નાખ્યો છે અથ્થા તેનો જન મ હાથઅથ્થા પગ વીના થ્યો છે. જે લોકે પેડા ઉપર ચલતે ગાડીનો ઉપયોગ કરે છે, લકવાને કાથ્થે જે હદ્ય હુમ્લા અથ્થા કથેડથ્થજુને ઈજા, સં નાયુને અથ્થા હાડકાની સ્થિતિ અથ્થા હાથપગ કાપવાથી થય છે. સામન્યરૂપમં વચક તો જે પેડા ઉપર ચલતે ગાડીનો ઉપયોગ કરે છે તે ઘણી વવિધિશાથ્થિક ચ્ણત અનુભવે છે. જે લોકે તેની શાથ્થિક સંવેદનાને ખોવાની સાથેવચવહાઈ નથી કર્યત, ઘણુ કર્યીને આથમ્લાચક શથીથ્થની સ્થિતિને ગોતે છે, જેમં સંભેગની પથ્થવૃતિમં તે ભગ લઈ શકે. વચક તોની અપંગતની સ્થિતિ ઉપર નથિ ભ કરે છે, તેનો ભગીદાઈ અપંગત, શાથ્થિક મ્લાદાની સાથે કદાર તેમટી સમ્સચા હોય અથ્થા ન હોય. આજે છે, જીચારે ક સશક તવચક તોલૈગકિ આવેગોને સંધ્યતિ છે. ક ગતશીલત અસમ્થ થ વચક તોસાથે તેતણી કદાર આજુબજુમં કરે છે અથ્થા તેના ભગીદાથ્થા શથીથ્થની બજુમં જે અથ્થસપથ્થસ આથમ્ની સ્થિતિ ઘણી ઠથી પથ્થવૃતિ ને મટે મ્લાવે છે. તેરુંબ્ણ, સ્થ પથ્થ શ, મૈખકિ લૈગકિ સંધ્ય લાગિ - ચોનીનો સંભેગ અથ્થા મૈખકિ સંભેગ હોય. ક વચક તો તેના આથમ્લાચક પથ્થસિ થતિ જે મ્લો છે તેના મટે વાટાઘાટ કરે છે.

સંપુથ્થ ણ અથ્થા આખો લકવો દથેક વચક તોમટે થેડીક જુદી પથ્થક થીયા છે, જે કદાર લૈગકિ પથ્થવૃતિવખતેથય. આ સ્થિતિ સામન્ય થીતજીચારે હદ્યનો હુમ્લો આવે અથ્થા કથેડથ્થજુને ઈજા પહોરે તીચારે ઉભે થય છે. ઠલે ક મટો મ્લા સાદ્ધો પડે છે જે લોકે શાથ્થિક સંધ્યથખે છે. ઘણીવાઠ લોકે તેના શથીથ્થને કર્યીથી ઠાખાણ આપીને લૈગકિત થખવા શીખે છે. આ સૌથી સાથે કુશળત છે જે સારૂ લાગવાના સ્થ પથ્થ શથી ખબ્લ પડે છે. કેટલાક લોકે જેની કથેડથ્થજુને ઈજા પહોરે છે, તેની ઈજાની મતિ થ ઉપર આધર્યતિ ક શાથ્થિક કામેતી તેજનાનો અનુભવ કર્યો વધરે સંભવતિનથી. આ ક તહિાસકિ ત્થિય છે કે સમજમં જનનેન ઈ થયિો અને કામેતી તેજનાના રૂપમં કામ્લાસનાને ઠદતે આપવાને કાથ્થે મુદા ની ક વસિ ત્થસથ્થી વ્તવે છે. કથેડથ્થજુની ઈજાવાળા લોકે ઘણીવાઠ શાથ્થિક કામેતી તેજના કર્યવાની આવડત્તે ગુમવીને શાથ્થિક સુખ ભેગવવુ કેટલુ અઘરૂ છે તેવષિ બેલે છે. લોકે કહે છે કે જીચારે તે તેના શથીથ્થ સાથેવધુપથ્થચિતિથય છે તીચારે તેની લૈગકિતના સ્થ તેનો ઉભ્યે વધે છે, જીચારે શથીથ્થના જુદાજુદા ભગોને તેઉતી તેજીતકરે છે. ભલે તેગળુ, કાન, હાથ સ્થ તેની ડીટી હોય અથ્થા સ્થ પથ્થ શથી પાથ્થી શકાય તેમી ઉતી તેજના પથ્થકિ થીયા કર્યનાથી હોય, લોકે જુદીજુદી જાત્મા લકવાના હવાલો આપે છે. લૈગકિત ઉતી તેજીતથ્થાનુ ભન થય, ભલે તેને શાથ્થિક કામેતી તેજના ન થય. લકવા સાથે કેટલાક લોકે ભલે તેની કામેતી તેજીક ભવના "મથમં પહોરે ગઈ છે", મ કહે, અને તે "મનસકિ કામેતી તેજના"ને ઠલે "શાથ્થિક કામેતી તેજના" મ્લાવે છે.

જીચારે સંચય કદાર સાંભળવાવાળા અને દૃષ્ટિ નુકશાન પહોચડેલા મટે વધરે મ્લત વનો છે, તીચારે લોકે ગતશીલતની ખામી સાથે વાજબે હસિ સા સાથેઆ બખ્તમં પણ વહેવાર કરે છે. આવડતથી લૈગકિ ઈચ્છા અને તેની આથમ્લાણી સ્થિતિ મ્લાવવા મટે ઠજોડ કર્યી બ્હુ મ્શ્કેલ છે, તેછત આ પથ્થવૃતિકથ્થ પહેલા સાથે વાત છે કે તે તમથી અસમ્થ થ અને લૈગકિત સંધ્યવિવાતે વષિ ર્થ ચ કર્યે, જીવનની ઘટના હમ્શા આ પદ ઠથી નથી થી.